

andelsboligforening. Derudover tilbydes der åben anonym rådgivning til unge i aldersgruppen 15-18 år i kvarteret.

I en af de andre almene boligafdelinger er der via midler fra projektet skabt mulighed for, at én af ejendomsfunktionærerne kan være med til at sætte aktiviteter i gang og fungere som social vicevært for afdelingens beboere. Via et skurvognsprojekt for gruppen af alkoholmisbrugere, der tidligere var til gene for beboerne og de forretningsdrivende i Holmbladsgade, er der etableret et konstruktivt samarbejde mellem drikkegruppen og de lokale parter. Projektet betyder, at gruppens tilstedeværelse i kvarteret ikke mere volder så store problemer.

Holmbladsgadeprojektet har generelt opnået et godt samarbejde med de lokale offentlige institutioner og skoler i området, og der er gennemført mange projekter og aktiviteter med udgangspunkt i støtte fra Projektbasen og beboerrådgiveren. Projektbasen i Holmbladsgade og Wolthersgade er blevet kendt som informations- og mødestedet for beboerne i de almene boligafdelinger og i kvarteret som helhed. Igenem det sidste år er indsatsen for at opnå en høj grad af beboerinvolvering forstærket med et positivt resultat. Der er oprettet en decideret projektlederstilling og vedtaget et administrationsgrundlag for det boligsociale projekt. Samtidig er boligsidens engagement i styregruppen generelt øget.

Udover det af Københavns Kommune oplyste, som jeg kan henholde mig til, kan jeg oplyse, at Landsbyggefonden den 7. marts 1996 med Boligministeriets tilladelse har givet tilsagn til Boligselskabet Lejerbo, afdeling 391, Holmbladsgade om huslejesikring i henhold til kapitel 2 i lov om visse almenyttige boligafdelingers omprioritering m.v.

Den årlige huslejesikring er fastsat til 300.000 kr., svarende til 69 kr./m². Beløbet anvendes til nedsættelse af huslejen fra gennemsnitligt 706 kr./m² til gennemsnitligt 672 kr./m² og til reetablering af henlæggelser. I henhold til loven udbetales beløbet de første 4 år efter støttetildelingen med 100 %. Fra det 5. til det 10. år aftrappes huslejesikringen herefter årligt med 2 kr. pr. m², og fra det 11. år med 5 kr. pr. m².

Der er ikke sket omprioritering af lånene, idet det blev vurderet, at afdelingen ikke ville opnå en økonomisk lettelse ved en låneomlægning.

Spm. nr. S 3370

Til miljø- og energiministeren (9/9 97) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren tage initiativ til en præcisering af naturbeskyttelseslovens § 21, stk. 3, vedrørende »friluftsklamer«, og/eller vil ministeren indføre en bagatelgrænse i bekendtgørelse nr. 573 af 25. juni 1992 om opsætning af mindre oplysningsskilte samt klamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land, således at der ikke i fremtiden skal søges dispensation for opsætning af sponsorskilte som omtalt i spørgsmål nr. 230 fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg?«

Begrundelse

Ministeren har i et svar på spørgsmål nr. 230 til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg tilkendegivet, at »de nævnte sponsoremblerer, der er af så beskeden størrelse og udformning, at de kun kan ses, når man står tæt på, næppe er omfattet af lovens begreb »friluftsklamer«, fordi de ikke påvirker landskabsbilledet«. Et flertal i Naturklagenævnet har dog besluttet, at de omtalte sponsorskilte kræver tilladelse efter naturbeskyttelseslovens § 21, stk. 3, og altså er omfattet af lovens begreb »friluftsklamer«. Samtidig finder Naturklagenævnets flertal, »at opsætning af sponsorskilte i det foreliggende tilfælde, hvor der er tale om et idrætsanlæg af en helt åben karakter, alene vil kunne tillades i tilknytning til golfbanens klubhus«.

Der gøres opmærksom på, at i det foreliggende tilfælde på Værløse Golfbane, er der tale om sponsorskilte på 20 x 8 cm.

Svar (23/9 97)

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.): Jeg er opmærksom på, at der kan være grund til at overveje problemstillingen med hensyn til opsætning af sponsorskilte og lignende på f.eks. idrætsanlæg.

Der er samtidig i landdistriktudvalgets betænkning peget på, at der kan være behov for en lempelse af reglerne om opsætning af mindre oplysningsskilte.

Jeg har derfor bedt Skov- og Naturstyrelsen om at udarbejde en redegørelse om disse problemstillinger, der begge knytter sig til forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 21 mod opsætning af friluftsklamer i det åbne land.